

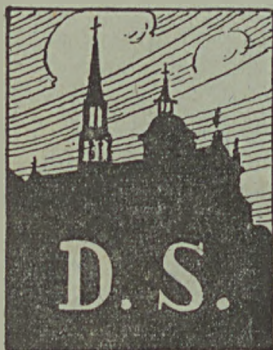

KRONIKA

DIECEZJI SANDOMIERSKIEJ

miesięcznik poświęcony sprawom diecezji

„Czyn każdy w swym kółku, co każe duch Boży, a całość sama się złoży”

REDAKTOR: KS. DR ST. KOTOWSKI.

Odbito w Diecezjalnym Zakładzie Graf.-Drukarskim w Sandomierzu.

TREŚĆ ZESZYTU.

Rozporządzenia Diecezjalne:

	Str.
Regulamin i program egzaminów trzechletnich i konkursowych	165
Konferencje dekanalne w 1953 r.	179
Tematy katechizacji parafialnej na rok 1952/3	181
J. E. Ks. Biskup Sufragan wybrany Wikariuszem Kapitulnym w Krakowie	191
Nominacja Wikariusza Generalnego	192
W sprawie postu w 1953 r.	192
Wizytacje pasterskie	193
Wiekopostna akcja trzeźwości	193
Sprawozdanie o udzielonym Sakramencie Bierzmowania	194
Sprawozdanie o Mszach św. odprawianych wieczorem	195
W sprawie Olea sacra	195
Taca na Seminarium Duchowne	195
Zmiany wśród duchowieństwa	196
Oświadczenie Episkopatu	196
Z życia diecezji	197

— MIESIĘCZNIK POŚWIĘCONY SPRAWOM DIECEZJI. —

„Czyń każdy w swym kółku, co każe duch Boży, a całość sama się złoży”

ROZPORZĄDZENIA DIECEZJALNE

53.

Regulamin i program egzaminów wikariuszowskich
i konkursowych.

DEKRET

Ogłoszony w „Kronice D. S.” z r. 1930 (poz. 18) i z r. 1941 (poz. 27) program egzaminów przestaje obowiązywać.

Na jego miejsce, modyfikując równocześnie przepisy Statutu 27 I Synodu Diecezji Sandomierskiej z 1923 r., niniejszym ogłaszam jako obowiązujący niżej podany Regulamin i Program egzaminów wikariuszowskich i konkursowych, które odtąd mają regulować to tak ważne zagadnienie w życiu diecezji, jakim jest troska o naukę świętą w życiu kapłana według poleceń 130 i 459 kan. Kodeksu Prawa Kanonicznego.

REGULAMIN

1) Egzaminy trzechletnie i konkursowe mogą odbywać się tylko wobec Komisji Egzaminacyjnej pod przewodnictwem Ks. Biskupa Ordynariusza lub wobec jego delegata i to jedynie w wyznaczonym terminie. Terminem tym normalnie będzie czas od 1 do 7 września każdego roku w oznaczonym dniu od godz. 9 do 18. Miejscem egzaminów będzie Seminarium Duchowne.

Lista kandydatów mających poddać się egzaminom będzie ogłaszana corocznie przynajmniej na 3 miesiące przed egzaminem.

2) Egzamin będzie ustny i pisemny. Na 3 miesiące przed egzaminami wikariuszowskimi będą corocznie podane tematy do opracowania pisemnego z teologii dogmatycznej lub moralnej.

Opracowania pisemne mają być przedłożone na dwa tygodnie przed egzaminem ustnym i to przynajmniej na 5 stronach arkuszowych.

3) Na egzaminie Przewodniczący poleci kandydatowi przygotować odpowiedź na wskazaną przez siebie tezę. Egzamin przeprowadza profesor danego przedmiotu przynajmniej przez 10 minut. W razie niedostatecznej odpowiedzi Przewodniczący wskaże dodatkowo inne zagadnienia. Gdyby i na ten temat kandydat nie dał dostatecznej odpowiedzi egzamin z tego przedmiotu będzie uważany za niezdany. Kto otrzyma stopień niedostateczny z dwu przedmiotów musi powtórzyć cały egzamin.

4) Od egzaminów trzechletnich i konkursowych zwolnieni są tylko kapłani, którzy uzyskali stopień doktora teologii lub prawa, profesorowie Seminarium Duch. Posiadający stopień magistra św. Teologii lub prawa są zwolnieni tylko od egzaminów wikariuszowskich. Egzaminy te obowiązują także wszystkich prefektów. W związku z tym tracą moc przepisy Statutu 27 § 4 I Synodu D. S. z 1923 r.

5) Wyniki egzaminów będą brane pod uwagę przy wyznaczaniu kandydatów na urzędy i beneficja kościelne.

6) Wobec zaniedbujących obowiązkowe egzaminy zostaną zastosowane sankcje prawne przewidziane w kan. 2376 Kodeksu Prawa Kanonicznego.

PROGRAM

1. Z Pisma św.

I egzamin: — Historia kanonu Pisma św., historia tłumaczeń: greckiego, łacińskich, polskich. Wstęp do Pentateuchu. Egzegeza trzech pierwszych rozdziałów z ks. Genesis Psalmy: wiadomości wstępne.

Podręczniki i literatura pomocnicza. — Institutiones Biblicae — Romae 1937. Ks. Archutowski — Wstęp szczegółowy do St. Test., Kraków 1927. Ks. Jan Kruszyński — Pięcioksiąg Mojżeszowy, Lublin 1937; Księga Psalmów, Lublin 1936. Ks. Edward Górski — Księga psalmów, Sandomierz 1930. Ks. A. Słomkowski — Pochodzenie człowieka w świetle nauki Kościoła katol. i w świetle teorii ewolucji, Lublin 1946. Ks. A. Szlagowski — Wstęp ogólny do Pisma św., t. II, Warszawa 1908. Por. także „Kronika Diecezji Sandom.” z 1950/51.

II egzamin — Natchnienie Pisma św. Wstęp szczegółowy do 4 Ewangelii. Egzegeza ewangelii dzieciństwa Chrystusowego (Mat. rr. 1—2; Łk. rr. 1—2). Egzegeza przypowieści ewangelicznych (niedzielných).

Podręczniki i literatura pomocnicza: — Institutiones Biblicae 1937; Simon-Prado, Praelectiones Biblicae, Taurini 1945, t. I i IV. Ks. E. Dąbrowski — Prolegomena do Now. Test., Warszawa 1952; Chrystus, Warszawa 1939. Ks. Wł. Szczepański, T. J. — Bóg człowiek w opisie ewangelistów, Kraków 1914. Ks. E. Górski — Jezus Chrystus w świetle ewangelii, Sandomierz 1918. Ks. Jan Kaczmarczyk — Życie i działalność Jezusa Chrystusa w świetle czterech ewangelii, Kraków 1949. Ks. J. Ries — Ewangelie niedzielne, Kraków 1936.

III egzamin — Św. Paweł, życie i pisma, egzegeza listu I do Koryntian.

Podręczniki i literatura pomocnicza — Simon-Prado, t. IV. Ks. E. Dąbrowski — Prolegomena, dz. cyt.; Dzieje Pawła z Tarsu, Warszawa 1947; — Św. Paweł — Życie i pisma, Poznań 1950.

Egzamin konkursowy.

Rozwój idei mesjanicznej w St. Test. — Męka Jezusa Chrystusa w świetle czterech Ewangelii.

Podręczniki i literatura pomocnicza — Ks. Fr. Roślaniec — Mesjasz, Sandomierz 1923. Ks. Jan Kaczmarczyk — Męka Jezusa Chrystusa podług czterech Ewangelii, Kraków 1932. Daniel Rops — Dzieje Chrystusa, Warszawa 1951. Ojciec Dam. Fic O. P. — Jezus Chrystus — Poznań 1951.

2. Z Teologii dogmatycznej

I egzamin. — Teologia dogmatyczna fundamentalna.

1. Historyczny i psychologiczny początek religii. Najstarsze znane religie i ich istotne elementy. Teorie rozwoju i degeneracji pojęć religijnych.

2. Pojęcie psychologiczne i obiektywne cudu. Możliwość cudu w świetle fizyki nowoczesnej. Poznawalność cudu, główne cechy poznawalności.

3. Historyczność postaci Jezusa Chrystusa w świetle historii genetycznej. Świadectwa zewnętrzne i wewnętrzne. Nowoczesne próby rozwiązania historyczności Jezusa przez krytykę niezależną.

4. Świadomość prorocza, mesjańska oraz Synostwa Bożego u J. Chrystusa. Świadomość motywacyjna. Osoba Jezusa, Jego przeżycia religijne (funkcja jaźniowa) i ich obiektywna wartość (funkcja intelektualna), wreszcie Jego cuda są motywami uwierzytelniającymi Jego roszczenia transcendentne.

5. Społeczna świadomość religijna Jezusa. Nauka o Królestwie Bożym w St. Test. i u Jezusa Chryst. Rys empiryczny i społeczny idei teokratycznej u Jezusa. Idea eklezjologiczna Jezusa w powołaniu uczniów, ustanowieniu prymatu i jego sukcesji. Idea misyjna Jezusa w ustanowieniu urzędu nauczycielskiego i tradycji dogmatycznej jako reguły wiary.

6. Pojęcie Kościoła i jego organizacja. Trwałość apostołatu w Kościele. Wewnętrzny związek Chrystusa z Kościołem. Znamiona Kościoła. Władza nauczania.

Literatura przedmiotu. — Ks. prof. Dr. W. Kwiatkowski — Apologetyka totalna. Ks. Dr M. Sieniatycki — Apologetyka, Kraków 1932. Ad. Tanquerey — *Synopsis Theologiae Dogmaticae fundamentalis*, Parisiis, Tornaci Romae 1945. Daniel Rops — *Dzieje Chrystusa*, Warszawa 1950. Ks. J. Roztworowski T. J. — *Charakter i znaczenie biskupstwa w pierwszych dwu wiekach Kościoła*, Kraków 1927. Rouet de Journal — *Enchiridion Patristicum*, Fryburg 1927. H. Denzinger — *Enchiridion Symbolorum* Fryburg 1937.

II egzamin. — Teologia dogmatyczna specjalna.

Traktaty: De fide, Deo Uno et Trino, De Deo Creante et Elevante.

Literatura obowiązkowa: Jeden z podręczników teologii dogmatycznej specjalnej, jak np. *Synopsis theologiae dogmaticae specialis* — Tanquerey'a lub *Zarys dogmatyki katolickiej* Sieniatyckiego. Pismo św. *Enchiridion Symbolorum* — Denzinger — Bannwart. Enckl. Humani generis.

Literatura dodatkowa: — Ks. Ign. Różycki — *Dogmatyka* Tom I, Kraków 1947. Piotr Kard. Gasparri — *Katechizm katolicki*, Poznań 1932. Szczepan Jeleński — *Światła tajemnic*, 1936 Poznań. A. D. Sertillanges — *Katechizm niewierzących*, tom I i II, Katowice 1938. Chrystianizm wobec niewiary i ateizmu, Warszawa 1935. Garrigou Lagrange — *Opatrzność a ufność w Bogu*, Gniezno 1934. W. Cathrein — *Katolicki pogląd na świat*, Poznań 1928. Ks. J. Pastuszka — *Psychologia ogólna* tom II, *Pochodzenia człowieka*, Lublin 1939. Ks. A. Słomkowski — *Pochodzenia człowieka w świetle nauki Kościoła katolickiego i w świetle teorii ewolucji*, Lublin 1946.

III egzamin. — Traktaty: De Verbo Incarnato. De Christo Redemptore. De gratia et merito. De sacramento Eucharistiae (realis praesentia Christi). De sacrificio Missae. De novissimis.

Oprócz odnośnej literatury obowiązkowej podanej ogólnie przy egzaminie 2-gim obowiązuje lektura: Enc. Corporis Mystici i Mediator Dei.

Literatura nadobowiązkowa: — D. Rops — *Dzieje Chrystusa* tom II Warszawa 1950—51. Karol Adam — *Jezus Chrystus* Poznań 1936. Karol Adam — *Istota katolicyzmu*, Poznań 1930. Ks. A. Żychliński — *Tajemnica Słowa Wcielonego*, Poznań 1935. Ks. Pinard de la Boullaye — *Jezus Syn Boży*, Warszawa 1948. Ks. J. St. Adamski — *Łaska Boża*, Kraków 1924. Ks. M. Morawski — *Dogmat łaski*. Ks. A. Rademacher — *Religia a życie*. Ks. R. Mäder — *Z powrotem do Mszy św.* Kraków. Ks. Pirożyński — *Źródło życia*, Wrocław 1946. Ks. Pius Parsch —

Wtajemniczenie w ofiarę Mszy św. Wyd. II, Kraków 1947. Ks. Śpikowski — Nasz udział we Mszy św. Ks. P. Siwek — Wędrowka dusz, Warszawa 1937. Ks. M. Ziółkowski — Dogmat widzenia uszczęśliwiającego, Sandomierz 1947; — Dogmat zmartwychwstania ciała, Sandomierz 1951; — Tajemnica przeznaczenia, Sandomierz 1951.

Egzamin konkursowy.

I-a kwestia: a) Działanie łaski, umysłu, woli, uczucia w akcie wiary nadprzyrodzonej. b) Metody umocnienia w wierze i doprowadzenia do wiary (na podstawie traktatu o wierze i odnośnej lektury).

II-a kwestia: a) Chrystus Bóg Człowiek i nasz Odkupiciel żyje i działa współ z nami w swoim Mistycznym Ciele (Na podstawie trakt.: De Verbo Incarnato, De Christo Redemptore, De Corpore Mystico). Rola Matki Najśw. w dziele odkupienia. Literatura obowiązkowa Enc. Corporis Mystici.

III-a kwestia: Msza św. najważniejszym ośrodkiem katolickiego życia. Literatura obowiązkowa encykl. Mediator Dei.

IV-a: Istota, przymioty i rozwój chrześcijańskiego życia (na podstawie trakt. De gratia habituali et actuali).

3. Z Teologii moralnej.

I egzamin: — Teologia moralna fundamentalna:

1. Czyny ludzkie ich przeszkody chwilowe i stałe. Czyny moralnie dobre, źródła moralności, czyny nadprzyrodzone i zasługujące.

2. Pojęcie i różne rodzaje sumienia. Sumienie jako norma postępowania moralnego. Kształtowanie sumienia pewnego w wypadkach wątpliwości. Sposób leczenia sumienia rozluźnionego i skrupulatnego. Środki do wychowania sumienia prawego i delikatnego.

3. Określenie, podział, istotne czynniki grzechu. Rozróżnienie teologiczne, gatunkowe i liczbowe grzechów. Istota,

warunki, skutki grzechu śmiertelnego i powszedniego. Źródła pokus i sposób ich przewycięzania. Złość moralna poszczególnych grzechów głównych i środki do walki z nimi.

II egzamin. — Teologia moralna specjalna.

1. Określenie cnoty i aktu wiary, jej potrzeba. Uświadczenie w sprawach wiary. Obowiązek wzbudzania aktu wewnętrznego wiary, oraz jej wyznawania. Grzechy przeciwko wierze. Uczestnictwo w czynnościach religijnych z innowiercami. Jak przewycięzać pokusy przeciwko wierze. Środki do postępu i wytrwania w wierze.

2. Dwa przykazania miłości. Istota, konieczność, stopnie, znaczenie cnoty miłości Bożej. Porządek w miłości bliźniego, uczynki miłosierne co do duszy i co do ciała, obowiązek miłości nieprzyjaciół i upomnienia braterskiego. Grzechy przeciwko miłości Boga i bliźniego. Środki do nabycia i podtrzymania cnoty miłości Boga i bliźnich.

3. O siódmym i ósmym przykazaniu Bożym. Grzechy przeciwko tym przykazaniom. Obowiązek i okoliczności restytucji. Przyczyny zwalniające od restytucji.

III egzamin.

1. Warunki nieodzowne do ważnego i godziwego udzielania, oraz przyjmowania Sakramentów św. Pojęcie, materia i forma, szafarz i podmiot sakramentów Chrztu św. i Bierzmożowania.

2. Pojęcie, materia i forma, szafarz sakramentu Eucharystii. Przygotowanie co do duszy i co do ciała na przyjęcie Komunii św. z uwzględnieniem najnowszych przepisów dotyczących Postu Eucharystycznego. O częstej Komunii św. wiernych i wczesnej Komunii św. dzieci w świetle dekretów pap. Bł. Piusa X.

3. Pojęcie, materia, forma i skutki sakramentu Pokuty. Warunki do owocnego przyjęcia tego Sakramentu — żal i mocne postanowienie poprawy, spowiedź szczera i zupełna. Znaczenie i przymioty sakramentalnej pokuty.

Egzamin konkursowy.

1. O cnocie czystości i różnych jej stopniach. Grzechy zupełne i niezupełne przeciwko szóstemu i dziewiętemu przykazaniu Bożemu. Obowiązki stanu małżeńskiego, złość moralna onanizmu małżeńskiego i środki zaradcze przeciwko niemu, według wskazań enkl. pap. Piusa XI „*Casti Connubii*”. Stanowisko spowiednika wobec nadużyć w pożyciu małżeńskim. Instrukcja św. Oficjum z dn. 16. V. 1943 r. w sprawie odnośzenia się spowiednika do penitentów a zwłaszcza stawiania pytań w dziedzinie szóstego przykazania. Główne środki do zachowania czystości.

2. O święceniu niedzieli i dni świątecznych — udział w Ofierze Mszy św. i powstrzymanie się od spraw służebnych. Obowiązek zachowywania postów, według Kodeksu Prawa Kanonicznego, z uwzględnieniem najnowszych rozporządzeń Władz kościelnych. Roczna spowiedź św. i wielkanocna Komunia św. Obowiązki stanu kapłańskiego — celibat i brewiarz.

3. Obowiązek słuchania spowiedzi św. Zadania i przymioty spowiednika. Stanowisko spowiednika wobec nałogowców, niepoprawnych i żyjących w bliskiej okazji do grzechu. Obowiązek udzielenia, odroczenia, lub odmówienia abszolucji sakramentalnej, z uwzględnieniem wypadków zastrzeżonych. Obowiązek i sposób naprawienia błędów popełnionych w konfesjonale. O zachowaniu sekretu sakramentalnego.

Podręczniki i literatura pomocnicza — H. Noldin S. J. — *Summa Theologiae Moralis*, Monachium, 1944—45, *Compendium de Castitate*, Innsbruck, 1948. Ks. Dr Antoni Borowski — *Teologia moralna*, część I, t. II, Włocławek 1945. Enkl. pap. Piusa XI — „*Casti Connubii*” 1930. A. Vermeersch T. J. — *Katechizm małżeństwa chrześcijańskiego*, Poznań 1934.

4. Z Teologii pastoralnej.

I egzamin. — 1. Określenie, miejsce wśród innych nauk teologicznych, nieodzowność dla kapłana, zarys historyczny powstania, źródła, pomocnicze nauki, podział teologii duszpasterskiej.

2. Osoba duszpasterza i jego przymioty — powołanie świątobliwość, wiedza, roztropność oraz takt, gorliwość, zdolność głoszenia słowa Bożego oraz administrowania sakramentów św., duch zaparcia się i poświęcenia, duch posłuszeństwa, umiejętność przystosowania się do warunków, czasu, miejsca, osób w pracach duszpasterskich.

3. Życie prywatne duszpasterza, jego stosunek do kapłanów (upomnienie braterskie wśród kapłanów, konferencje i kongregacje dekanalne) do pracowników kościelnych i pracowników domowych, do zwierzchności kościelnej i świeckiej, do wiernych parafii. Kapłan a jedność Kościoła. Piecza duszpasterza o chorych i ubogich w parafii oraz o liczne powołania do stanu duchownego. Duszpasterstwo ministrantów w parafii.

II egzamin. — 1. Duszpasterz jako nauczyciel prawdy Bożej — kazania, nauki katechizmowe, katechizacja dzieci, młodzieży, starszych osób. Apostolstwo ludzi świeckich w parafii.

2. Duszpasterz jako kapłan i rządca parafii — służba Boża, administracja sakramentów św. (osobliwie Spowiedzi św. i Komunii św.) O przechowywaniu i czci Najśw. Sakramentu w parafii. Misje i rekolekcje w parafii. Wartość duszpasterstwa muzyki i śpiewu ludowego kościelnego w parafii.

III egzamin. — 1. Duszpasterstwo indywidualne i zbiorowe — poznawanie parafian, stosunek do parafian w ogólności, grupy wiernych oraz stany ludności parafialnej — dzieci, młodzież, starsi. Duszpasterstwo w rodzinie. Stosunek duszpasterza do świata pracy w przemyśle, rzemiośle, rolnictwie, handlu, spółdzielniach, biurach itp.

Egzamin konkursowy

1. Duszpasterstwo i duszpasterz w dobie obecnej.
2. O nadawaniu i obejmowaniu placówek duszpasterskich.
3. Przybycie nowego duszpasterza do parafii i jego pierwsze kroki.
4. Troski duszpasterza o Kościół duchowy i materialny (urządzenie i należyte utrzymanie).

5. Wizytacja dziekańska i kanoniczna w parafii.

6. Najnowsze ustawy i zarządzenia dotyczące pracy duszpasterskiej.

7. Biurowość czy księgowość parafialna.

Podręczniki i literatura pomocnicza. — Codex Iuris Canonici. Primum Concilium Plenarium, Warszawa 1936. Statuty synodalne I Synodu Diec. Sand. 1923; Kronika Diec. Sand. — (Dział Urzędowy). Ks. K. Dębiński — Podręcznik praktyczny teologii pasterskiej, Warszawa 1914. Ks. A. Nowowiejski — Pastorologia, Płock 1923. Nauka pasterzowania, Kielce 1939, 1947. Błog. Pius X Exhortatio ad clerum „Haerent animo” z 4. VIII. 1908. Pius XI — Enc. o kapłaństwie katolickim „Ad catholici Sacerdotii fastigium” z 20. XII. 1935. Pius XII — Adhortatio ad clerum universum „Menti nostrae” z 23. IX. 1950 i inne.

5. Z prawa kanonicznego.

I egzamin. — O najwyższej władzy i o tych, którzy z prawa kościelnego w niej uczestniczą (can. 218—229; 242—292). O biskupach i uczestnikach we władzy biskupiej (can. 329—390; 429—486). Osoby świeckie (can. 682—725).

II egzamin. — Nieprawidłowości i przeszkody do święceń (can. 983—991). O sakramencie małżeństwa (can. 1012—1143). Miejsca święte (can. 1154—1242). Książki zakazane (can. 1395—1405). Beneficja kościelne (can. 1409—1447; 1472—1483). Majątek kościelny (can. 1495—1551).

III egzamin — O przestępstwach i karach kościelnych (can. 2195—2313).

Egzamin konkursowy.

Kościół jako społeczn. Normy Gen. (can. 1—86). Obowiązki duchown. (can. 124—144). Urzędy, jurysdykcja kościelna (can. 145—210). O sakramencie małżeństwa (can. 1012—1143). Procedura administracyjna (can. 2142—2194).

Źródła — Codex Iuris Canonici; Primum Concilium Plenarium Polonicum, Roznań 1937; Instrukcja o kanonicznym badaniu narzeczonych przed ślubem, Olsztyn 1947; Prima Synodus Dioecisana Sandom., Sandomiriae 1923. Kronika Diec. Sand. (dział urzędowy).

Literatura — Bączkowicz Fr. ks. — Prawo kanoniczne I i II t. Kraków 1933. Grabowski J. ks. — Prawo kanoniczne Warszawa 1948. Vermeersch A. — Creusen J. — Epitome Juris Canonici, t. I—III; Mechliniae — Romae 1946. Coronata a. C. M., Institutiones Iuris Canonici t. I—IV Taurini - Romae 1948. Krzemieniecki J. ks. — Procedura administracyjna w kodeksie prawa kanonicznego, Kraków 1925. Szmyd W. ks. — Kary Kościelne, Kraków 1929. Insadowski H. ks. — Kościelne prawo pogrzebowe, Włocławek 1930 i inne.

6. Z historii Kościoła.

I egzamin — Organizacja Kościoła w pierwszych trzech wiekach. Edykt mediolański. Powstanie życia zakonnego. Nawrócenie narodów romańskich, celtyckich, germańskich i słowiańskich. Siedem pierwszych soborów powszechnych. Powstanie Państwa Kościelnego.

II egzamin. — Pontyfikat Grzegorza VII. Wyprawy krzyżowe. Zakony rycerskie i żebracze. Inkwizycja kościelna. Niewola awiniońska i wielka schizma zachodnia. Humanizm i odrodzenie. Geneza i rozwój protestantyzmu. Dzieje Kościoła w Polsce za Piastów i Jagiellonów.

III egzamin — Sobór Trydencki. Papieże i święci tego okresu. Powstanie zakonu Jezuitów. Jansenizm, Gallikanizm, Febronianizm, Józefinizm. Deizm i niewiara „oświecenia”. Wolnomularstwo. Geneza i przebieg rewolucji francuskiej. Pontyfikaty XIX i XX w. Dzieje Kościoła w Polsce za królów elekcyjnych i w dobie porozbiorowej.

Egzamin konkursowy.

Całość historii Kościoła w Polsce. Pontyfikaty XIX i XX w.

Opracowania: — Umiński J. Ks. — Historia Kościoła, Lwów 1934. Krynicki Wł. bp — Dzieje Kościoła Powszechnego, Włocławek 1930. Wojciechowski M. i Z. — Polska Piastów, Polska Jagiellonów, Poznań 1946. Konopczyński Wł. — Dzieje Polski nowożytnej, Warszawa 1936. Polska jej dzieje i kultura (praca zbiorowa) Seppelt Fr. — Das Papstum, Leipzig 1936.

7. Z wymowy kościelnej.

I egzamin. — Z patrologii. — Całość przedmiotu.

Podręczniki: Ks. J. Czuj, — Patrologia, Ks. Rauschen — Zarys Patrologii, Poznań 1929.

II egzamin. — Z homiletyki. — Nauka o kazaniu. Przymioty kazania. Kaznodzieja i jego praca. Wpływ na słuchaczy. Nauczanie wychowawcze. Źródła kaznodziejstwa. Przedmiot nauczania.

Podręczniki: — Homiletyka duszpasterska, Kielce 1935. Zasady wymowy — Ks. H. Haduch, Kraków 1927. Wymowa święta — Ks. Wład. Krynicki, wyd. II, Poznań 1921.

Egzamin konkursowy.

Kazanie na podany temat, jako praca kłauzurowa.

III egzamin. — Z katechetyki. — Zasadnicze pojęcia z dydaktyki nauki religii. Moment psychologiczny w nauczaniu religii. Moment logiczny w nauczaniu. Formy nauczania. Metoda nauczania. Jednostka metodyczna. Program nauczania. Metodyka szczegółowa. Nauka historii biblijnej. Nauka historii Kościoła. Nauka katechizmu. Nauka liturgii. Pomoce naukowe. Katechizacja pozaszkolna. Przygotowanie do sakramentów św. Praca wychowawczo - duszpasterska.

Podręczniki: — Pedagogika religijno-moralna — Ks. Z. Bielawski, Lwów 1934. Katechetyka — Ks. J. Łopot, Kielce 1947. Katechetyka w szkole powszechnej — Ks. J. Krystosik, Poznań 1938. Osobowość duszpasterza młodzieży — Ks. M. Kaczmarek, Katowice 1946. Duszpasterstwo w szkole powszechnej — Ks. W. Staniszewski, Zamość 1937. Praktyczny podręcznik duszpasterstwa w szkole średniej — S. Jan Winowski, Zakopane 1927.

8. Z liturgii.

I egzamin — Rok liturgiczny.

1. Znaczenie wyrazów — liturgia, ceremonie, rubryka, ryt. Nabożeństwo liturgiczne i poza-liturgiczne.

2. Prawodawca liturgiczny. Obowiązki i kompetencje biskupa diecezjalnego. Zwyczaj liturgiczny.

3. Księgi liturgiczne. Rys historyczny. Obowiązek trzymania się ksiąg liturgicznych przez Kościół przepisanych.

4. Pojęcie roku liturgicznego. Ustalić pojęcie wyrazów — dies, hebdomada, festum, officium temporale, festivum, votivum, duplex, semiduplex, simplex.

5. Cykl Bożego Narodzenia. Przedmiot główny tego okresu, szkic historyczny — Adwent, Boże Narodzenie, Trzech Króli. Godność świąt i oktav. Żłóbek, choinka, wizyta pasterska.

6. Cykl wielkanocny. Przepisy liturgiczne na ten okres od Septuagesimy do oktawy Zielonych Świątek. Rys historyczny uroczystości Quadragesimy, Passionis, Niedzieli Palmowej, Wielkiego Tygodnia, Wielkanocy.

II egzamin — Msza św.

1. Szaty liturgiczne. Szkic historyczny. Materiał, krój, poświęcenie, kolor szat liturgicznych. Przy jakich funkcjach liturgicznych używa się szat liturgicznych i jakich.

2. Światło liturgiczne. Szkic historyczny. Materiał światła liturgicznego, liczba światła liturgicznego podczas funkcji liturgicznych. Światło pozaliturgiczne.

3. Rodzaje Mszy św. Solemnis, cantata, lecta, publica, privata, secundum ordinem officii, extra ordinem officii. Gloria in excelsis Deo, szkic historyczny, kiedy się odmawia. Credo szkic historyczny kiedy się odmawia, Prefacja, szkic historyczny, jaką prefację należy odmawiać.

4. Oratio in Missa. Szkic historyczny. Orationes praescriptae, imperatae, permissae, assignatae. Liczba i porządek oracji we Mszy św.

5. Msze wotywnne. Ogólne pojęcie. Missa votiva publica et privata. Przepisy liturgiczne co do Mszy wotywnnej.

6. Msze św. żałobne. Szkic historyczny, formularze Mszy św. żałobnej. Przepisy liturgiczne co do Mszy żałobnych in die obitus, anniversarium i Missa quotidiana.

III egzamin — Administracja sakramentów św. i sakramentaliów.

1. Wyjaśnić tekst obecnego ceremoniału administracji sakram. chrztu św., bierzmowania, udzielania Komunii św. z uwzględnieniem strony historycznej.

2. Wyjaśnić tekst obecnego ceremoniału administracji sakramentów, kapłaństwa, małżeństwa, ostatnim olejem namaszczenia z uwzględnieniem strony historycznej.

3. Przepisy liturgiczne co do przechowywania Najśw. Sakramentu, jak często należy konsekrować świeże komuni-kanty. Przepisy co do udzielania Komunii św.

4. Przepisy liturgiczne co do błogosławieństwa Najśw. Sakr., procesji eucharystycznej. Nabożeństwo 40 godzinne.

5. Administracja sakramentaliów. Przepisy liturgiczne co do różnych poświęceń. Poświęcenie cmentarza, dzwonów.

6. Konsekracja kościoła.

Egzamin konkursowy.

1. Kalendarz liturgiczny. Szkic liturgiczny (kalendarz juliański, gregoriański). Calendarium universale et dioecesanum. Jakiego direktorium (rubryceli) należy się trzymać przy odmawianiu pacierzy kapłańskich i odprawianiu Mszy św.

2. Dies Dominica. Szkic historyczny. Liczba i podział niedziel. Godność niektórych niedziel. Feria. Nazwa, godność i podział, stopniowanie godności. Quatuor tempora.

3. Festum. Nazwa, początek, czas i podział. Wigilia. Nazwa. Szkic historyczny. Liczba, podział, stopniowanie godności. Oktawa. Nazwa. Szkic historyczny. Liczba, podział.

4. Festum tituli propriae ecclesiae. Festum patroni loci. Festum dedicationis ecclesiae. Pojęcie i znaczenie tych świąt. Przepisy liturgiczne dotyczące tych świąt. Zmiany jakie wprowadzają te świąta do kalendarza diecezjalnego. Co sądzić o tzw. u nas odpustach parafialnych, czy one wprowadzają zmiany do kalendarza diecezjalnego i jakie.

Tematy do opracowania pisemnego na egzaminy w 1953 r.

1. Cud jako zjawisko ewangeliczne uwierzytelniające katolickie chrześcijaństwo, sprawdziany filozoficzne i teologiczne cudu według Benedykta XIV.

2. Historyczność osoby Jezusa Chrystusa w świetle najnowszych wyników badań krytyki niezależnej.

3. Ostatnie wyniki badań w sprawie grobu św. Piotra w Rzymie, oraz ich związek z katolicką nauką o Kościele.

4. Wiara katolicka o stworzeniu świata i człowieka (Pismo św. dokumenty Kościoła, dowody filozofii i dane paleontologii).

5. Kościół katol. jako Ciało Mistyczne Chrystusa Pana (ustanowienie, przymioty, członkowie, funkcje) na podstawie Enc. Mystici Corporis.

6. Msza św. społeczną ofiarą Kościoła (ustanowienie, udział wiernych, metody uczestniczenia) na podstawie Enc. Mediator Dei.

7. Podstawy dogmatyczne kultu Najśw. Maryi Panny.

8. Opis teologiczny katolickiego aktu wiary.

9. Znaczenie intencji przy udzielaniu i przyjmowaniu Sakramentów św.

10. W jaki sposób kształtować prawe i pewne sumienie katolickie?

11. Obowiązek wyznawania wiary św.

12. Podstawy teologiczne obowiązku restytucji.

13. Częsta Komunia św. wiernych, według wskazań pap. Błog. Piusa X i Piusa XII.

14. Wartość i przymioty pokuty sakramentalnej.

15. Proboszcz jako szafarz Sakramentu Bierzmowania na mocy dekretu Stol. Apostolskiej z 14. 9. 1946 r.

16. Zadania spowiednika w zwalczaniu onanizmu małżeńskiego.

Sandomierz, dnia 31 grudnia 1952 r.

† Jan Lorek, Biskup.

54.

Konferencje dekanalne w 1953 r.

I. Nauka duchowna: Bojaźń Boża — bojaźń ludzka w życiu kapłana.

Konferencja: Osobiste odwiedzanie chorych i ubogich.

Practica: Ceremonie przy udzielaniu sakramentu Chrztu św.

II. Nauka duchowna: Troska o duszę własną — postęp na drodze doskonałości pierwszym obowiązkiem kapłana.

Referat: Przygotowanie matek do katechizacji rodzinnej.

Practica: Ceremonie i śpiew liturgiczny przy pogrzebie.

III. Nauka duchowna: Duch kapłański a duch świata w życiu i obcowaniu z ludźmi; prawdziwa i fałszywa popularność.

Referat: Zadania duszpasterskie wobec młodocianych robotników.

Practica: Duszpasterskie wykorzystanie obrzędu ślubnego, sakramentu małżeństwa, ceremonie, przemówienie.

IV. Nauka duchowna: Ranny i wieczorny pacierz wzorowego kapłana.

Referat: Czy nie za mało wykorzystujemy w duszpasterstwie historię Kościoła katolickiego? Jak temu zaradzić?

Practica: Pogadanki liturgiczne z kościelnymi i ministrantami.

Przypominam, że w konferencjach dekanalnych obowiązani są brać udział wszyscy kapłani z dekanatu, tak świeccy jak i zakonni. Konferencje mają się rozpoczynać najpóźniej o godz. 10. Po nauce duchownej, wygłaszanej w kościele, przeznaczyć pół godziny na spowiedź św. Pożądanym byłoby zaproszenie poważnego kapłana-zakonnika. Sprawozdanie z odbytej konferencji wraz z referatami i obszernym protokołem przesyłają Księża Dziekani najdalej w dwa tygodnie po odbytej konferencji.

Należy uzupełnić wszystkie komisje dekanalne i dbać o ich żywotność.

O terminie każdorazowej konferencji powiadamiać Kurię.

Sandomierz, dnia 15 grudnia 1952 r.

† Jan Lorek, Biskup.

55.

Tematy katechizacji parafialnej na rok 1952/3.

1. XIV Niedziela po Ziel. Świątkach — 7. IX.

Kazanie: Nieustanna walka człowieka z samym sobą.

Katech.: Prawo Boże i pokusy (prawdziwy człowiek).

Problem: Wolność czy niewola.

2. XV Niedziela po Ziel. Świątkach — 14. IX.

Kazanie: Bohaterstwo życia codziennego (patrz problem).

Katech.: Bohaterstwo życia codziennego (prawdziwy człowiek)

Problem: Od drobiazgów zależy świętość czy zbrodnia — pozytywnie.

3. XVI Niedziela po Ziel. Świątkach — 21. IX.

Kazanie: Środki do zachowania czystości.

Katech.: Środki do zachowania czystości (prawdziwy człowiek — to człowiek czysty).

Problem: Czy czystość jest osiągalna.

4. XVII Niedziela po Ziel. Świątkach — 28. IX.

Kazanie: Supremacja ducha nad ciałem jako owoc rozumnej ascezy i życia łaski.

Katech.: „Błogosławieni czystego serca” (prawdziwy człowiek — opanowanie ciała przez ducha).

Problem: Czy warto (panować nad sobą). Hierarchia wartości.

5. XVIII Niedziela po Ziel. Świątkach — 5. X.

Kazanie: Matka Boska Różańcowa. Wzór i Matka wychowująca prawdziwego człowieka.

Katech.: Matka Boska Różańcowa. Wzór i Matka prawdziwego człowieka.

Problem: Radość, cierpienie i chwała — w życiu każdego człowieka (Różaniec życia ludzkiego).

6. XIX Niedziela po Ziel. Świątkach — 12. X.

Kazanie: Moment śmierci — naturalny miernik wartości człowieka.

Katech.: Śmierć.

Problem: Bez koturnów i bez maski.

7. XX Niedziela po Ziel. Świątkach — 19. X.

Kazanie: Chrystus — Sędzia zmarłych (Sąd szczegółowy).

Katech.: Sąd szczegółowy.

Problem: Pośmiertna błyskawica (Moment sądu).

8. XXI Niedziela po Ziel. Świątkach — 26. X.

Kazanie: Chrystus — Król żywych.

Katech.: Chrystus — Król żywych i umarłych.

Problem: Korona złota czy cierniowa.

9. XXII Niedziela po Ziel. Świątkach — 2 XI.

Kazanie: (Świętych obcowanie) Czyścić.

(W roku 1952 dogmat „Świętych obcowania” należy omówić w dzień Wszystkich Świętych).

Katech.: Czyścić.

Problem: Sens Zaduszek. Wyrównanie długów.

10. XXIII Niedziela po Ziel. Świątkach — 9. XI.

Kazanie: Piekło.

Katech.: Piekło.

Problem: Tragizm niezaspokojonej tęsknoty. „Porzućcie wszelką nadzieję”.

11. XXIV Niedziela po Ziel. Świątkach — 16. XI.

Kazanie: Niebo (Św. Stanisław Kostka).

Katech.: Niebo (Św. Stanisław Kostka).

Problem: Kto zdobywa niebo? Wieniec zwycięstwa. „Ad maiora natus”.

12. XXV Niedziela po Ziel. Świątkach — 23. XI.

Kazanie: Ostateczne przeznaczenie człowieka (Ciała zmartwychwstanie. Sąd ostateczny).

Katech.: Ciała zmartwychwstanie. Sąd ostateczny.

Problem: Pełnia sprawiedliwości. (Rozwiązanie sensu mego człowieczeństwa).

1. I Niedziela Adwentu — 30. XI.

Kazanie: U źródeł ludzkiej tragedii.

Do istoty szczęścia należy poczucie zasługi. Dla godności człowieka musiał być wolny wybór: dobro — zło. Musiało być przykazanie.

Katech.: Pierworodny grzech ludzkości.

Problem: Za co tak wielka kara? (Największa tragedia ludzkości — rozdarcie natury ludzkiej. Grzech pychy i nieposłuszeństwa. Dziedziczność stanu skutków grzechu. Skutki dla pierwszych rodziców i dla całej ludzkości).

2. II Niedziela Adwentu — 7. XII.

Kazanie: Znak na niebie. „Ona zetrze głowę twoją” (Rodz. 3, 15).

Katech.: Zapowiedź Odkupiciela i Jego Matki.

Problem: Szczęśliwa wina. Zapowiedź Odkupiciela i Jego Matki.

3. III Niedziela Adwentu — 14. XII.

Kazanie: W oczekiwaniu Zbawiciela.

Boże zmiłowanie — „Bóg sam przyjdzie i zbawi nas” (Iz. 35, 4). Adwent ludzkości. Od nadziei odkupienia poprzez patriarchów, proroków i lud wybrany, z którego Zbawiciel miał wziąć swe ciało.

Katech.: Oczekiwanie Zbawiciela. Idea mesjaniczna na tle historii narodu wybranego (proroctwa). Adwent w liturgii.

Problem: Dwa adwenty. Ogólny przegląd Starego Testamentu jako przygotowanie do przyjścia Odkupiciela.

4. IV Niedziela Adwentu — 21. XII.

Kazanie: Zwiastun Pana. Jan Chrzciciel w opowie historycznej, topograficznej i moralnej ówczesnej Palestyny.

Katech.: Jan Chrzciciel i jego ojczyzna.

Problem: „Roku piętnastego panowania Tyberiusza cesarza” (Łk. 3, 1).

5. Niedziela w okt. Bożego Narodzenia — 28. XII.

Kazanie: Ten, którego oczekiwano.

Zbawiciel. Prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek. Jedna osoba lecz dwie natury.

Katech.: Wcielenie i narodzenie Pana Jezusa.

Problem: A Słowo ciałem się stało (Dziewicze macierzyństwo i wcielenie).

6. Niedziela w okt. Imienia Jezus — 4. I.

Kazanie: Imię ponad wszelkie imię. „I dasz Mu imię Jezus” (Łk. 1, 31).

Katech.: Imiona Zbawiciela.

Problem: Imię Jezusa Chrystusa to treść Jego osobowości i program Jego działania.

7. I Niedziela po Trzech Królach — 11. I.

Kazanie: Święta Rodzina.

Egipt. Nazaret. Życie ukryte. Obyczaje religijno-narodowe w rodzinie. 12-letni Jezus w świątyni. Praca rąk na codzienny chleb.

Katech.: Święta Rodzina. Dziecię Jezus i ukryte życie Jezusa (na tle Ewangelii w chronologicznym ujęciu).

Problem: „Jezus wzrastał w mądrości i latach, w łasce u Boga i u ludzi”. Ukryte życie Zbawiciela.

8. II Niedziela po Trzech Królach — 18. I.

Kazanie: Chrystus jest Bogiem.

„Emanuel... Bóg z nami” (Mt. 1, 23).

Katech.: Jezus Chrystus jest prawdziwym Bogiem.

9. III Niedziela po Trzech Królach — 25. I.

Kazanie: Dokumenty historii o Jezusie Chrystusie.

„Oglądaliśmy na własne oczy Jego wielkość” (2 P. 1, 16).

Katech.: Jezus Chrystus jest postacią historyczną. Pamiątki po Jezusie Chrystusie (Grota narodzenia, stacje, krzyż, grób i inne).

Problem: Mit czy historia.

10. „Siedemdziesiątnica” — 1. II.

Kazanie: Od wód Jordanu do Góry Kuszenia (ujęcie historyczne, chrzest i kuszenie).

Katech.: Chrzest i kuszenie Pana Jezusa.

Problem: Spotkanie z szatanem. (Kuszenie Chrystusa — kuszenie człowieka).

11. „Sześćdziesiątnica” — 8. II.

Kazanie: Żywa Ewangelia — Chrystus nauczający. (Słowo Boże głoszone przez samego Chrystusa).

Katech.: Pan Jezus naucza. (Fakt i sposoby nauczania).

Problem: Chrystus Pan nauczał rzeczywiście. Czy nauki Chrystusa nie stworzyli potomni? Chrystus Nauczyciel.

12. „Pięćdziesiątnica” — 15. II.

Kazanie: Ewangelia spisana. (Nauka Chrystusa przekazana uczniom. Autentyczność i historyczność Ewangelii).

Katech.: Cztery Ewangelie.

Problem: Ewangelia czy Ewangelie.

13. I Niedziela Postu — 22. II.

Kazanie: Odczytanie listu pasterskiego.

Katech.: Powtórzenie i pogłębienie przerobionego materiału.

Problem: Powtórzenie i pogłębienie omówionych zagadnień.

14. II Niedziela W. Postu — 1. III.

Kazanie: Cuda Chrystusa. Uwierzytelnienie boskiej misji Chrystusa. „Jezusa Nazareńskiego... zaleconego u was od Boga przez moce i cuda i znaki...” (Dz. Ap. 2, 22).

Katech.: Pan Jezus czyni cuda.

Problem: Cuda Chrystusowe. (Charakter cudów Chrystusowych — wszechmoc, powaga, celowość). Chrystus w boskiej mocy działania.

15. III Niedziela W. Postu — 8. III.

Kazanie: „Przeszedł dobrze czyniąc”. Chrystus wobec przyjaciół i wobec wrogów.

Katech.: Jakim był Chrystus dla ludzi.

Problem: Chrystusowy styl życia.

16. IV. Niedziela W. Postu — 15. III.

Kazanie: Ofiara zadośćuczynna Chrystusa — Chrystus na krzyżu: Dogmatyczne wyjaśnienie tajemnicy Odkupienia z uwzględnieniem historycznego opisu. Sprawiedliwość poprzez miłosierdzie. Tylko Bóg mógł zadośćuczynić pełnej sprawiedliwości. Tylko Bóg-Człowiek mógł dokonać odkupienia świata. „Czy nie było potrzeba, aby Chrystus cierpiał” (Łk. 24, 26).

Katech.: Ofiara Chrystusa na krzyżu.

Problem: U stóp krzyża — Co zawdzięczasz krzyżowi? Konieczność męki Chrystusa dla zbawienia duszy ludzkiej. Sprawiedliwość i miłosierdzie wymagały W. Piątku.

17. Niedziela Męki Pańskiej — 22. III.

Kazanie: Ofiara zadośćuczynna Chrystusa — Chrystus na ołtarzu (Msza św. jest trwającą nadal ofiarą krzyża).

Katech.: Ofiara Chrystusa we Mszy św.

Problem: U stóp ołtarza — co zawdzięczasz Mszy świętej? Msza św. — trwająca nadal ofiara krzyża. „Ileż to bowiem ten chleb pożywać, a kielich pić będziecie, śmierć Pańską będziecie zwiastować...” (I Kor. XI, 26).

18. Niedziela Palmowa — 29. III.

Kazanie: Czytanie Męki Pańskiej.

Katech.: Męka Pańska na tle liturgii Wielkiego Tygodnia.

Problem: Męka Pańska na tle liturgii Wielkiego Tygodnia.

19. Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego — 5. IV.

Kazanie: okolicznościowe.

Katech.: —

Problem: —

20. Niedziela Przewodnia — 12. IV.

Kazanie: Zmartwychwstanie fundamentem wiary.

„Jeżeli Chrystus nie zmartwychwstał... daremną jest wiara wasza” (I Kor. 15, 14).

Katech.: Fakt zmartwychwstania i jego znaczenie dla naszej wiary.

Problem: „I będzie błąd ostatni gorszy od pierwszego” (Mt. 27, 64). Obawa przed zmartwychwstaniem wynikająca ze zrozumienia, że zmartwychwstanie jest dowodem boskości Chrystusa.

21. II Niedziela po Wielkanocy — 19. IV.

Kazanie: Chrystus zakłada Kościół. Działalność Chrystusa po zmartwychwstaniu. Historyczne zręby Kościoła.

Katech.: Chrystus Pan organizuje Kościół.

Problem: Więc czym dziełem jest Kościół?

22. III Niedziela po Wielkanocy — 26. IV.

Kazanie: Chrystus trwa w Kościele. Kościół jest społecznością doskonałą. Jest nie tyle organizacją, ile organizmem. „Mistyczne Ciało Chrystusa”. Kościół — to Chrystus nadal żyjący. „Ja jestem z wami po wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mat. 28, 20).

Katech.: Kościół to nadal żyjący i działający Chrystus.

Problem: Szczep i latorośle.

23. IV Niedziela po Wielkanocy — 3. V.

Kazanie: Matka Boga i Matka nasza. Związek Matki Chrystusa z Kościołem Chrystusowym (Enc. „Myst. Corp.”).

Katech.: Matka Boga — Matka nasza.

Problem: Kościół bez Najświętszej Maryi Panny?

24. V Niedziela po Wielkanocy — 10. V.

Kazanie: Chrystus w chwale Wniebowstąpienia i w majestacie Sądu Ostatecznego.

„Ten Jezus... przyjdzie tak, jakoście Go widzieli, idącego do nieba (Dz. Ap. 1, 11).

Katech.: Wniebowstąpienie Jezusa. — Widzialne odejście Pana Jezusa z ziemi i widzialne Jego przyjście na Sąd Ostateczny.

Problem: Zakończenie „procesu” Chrystusa wobec całej ludzkości.

„Ten Jezus... przyjdzie tak, jakoście Go widzieli idącego do nieba” (Dz. Ap. 1, 11).

„I ujrzą Syna Człowieczego przychodzącego w obłokach niebieskich...” (Mt. 24, 30).

25. Niedziela w Oktawie Wniebowstąpienia — 17. V.

Kazanie: Co to jest religia?

Religia i religie. Bóg w życiu człowieka. Wiara. Służba Bogu. Moralność. Religia nie „od święta”, lecz „na codzień”.

Katech.: Co to jest religia?

W jaki sposób zdobyć przyjaźń z Bogiem. Na czym polega przyjaźń z Bogiem: wiara, moralność, łaska.

Problem: Czy religia jest wrodzoną naturze ludzkiej?

26. Zielone Świątki — 24. V.

Kazanie: Konieczność religii objawionej. Co to jest objawienie? Religia naturalna podłożem religii objawionej.

Katech.: O religii objawionej.

Problem: Dwie drogi: Rozum i Objawienie.

Czy wystarczy religia naturalna. Znaczenie objawienia w więzi religijnej człowieka.

27. Uroczystość Trójcy Przenajświętszej — 31. V.

Kazanie: Tajemnica wiary w objawieniu Bożym. Z Objawienia wiemy o istnieniu danej prawdy, ale rozum jako niedoskonały nie może ogarnąć jej boskiej treści — Trójca Przenajśw.

„Wiele bowiem rzeczy pokazane ci, które przewyższają rozum ludzki” (Eklez. 3. 25).

Katech.: Tajemnice wiary.

Problem: Tajemnica. Dlaczego są tajemnice? Tajemnica względna w przyrodzie i bezwzględna w religii.

28. Niedziela w Oktawie Bożego Ciała — 7. VI.

Kazanie: Okolicznościowe o Eucharystii.

Katech.: Powtórka, lekcja uzupełniająca lub pogłębienie kultu eucharystycznego.

Problem: Pogłębienie kultu eucharystycznego.

29. III Niedziela po Ziel. Świątkach — 14. VI.

- Kazanie: Jak Bóg naucza swojej prawdy: Nauczanie ustne. Tradycja. Symbole wiary. Sobory. Ojcowie Kościoła. Magisterium eccl. (Pismo św. ze względu na ważność zagadnienia wyodrębnione w następnym temacie).
- Katech.: Jak Bóg naucza swojej prawdy: a) Tradycja i Magisterium ecclesiasticum.
- Problem: Gdzie szukać prawdy Bożej? (Patrz temat kazania).

30. IV Niedziela po Ziel. Świątkach — 21. VI.

- Kazanie: Jak Bóg naucza swojej prawdy: Najświętsza Księga świata — Pismo św.
„Napisz sobie wszystkie słowa, którem mówił do ciebie, w księgach” (Jer. 30, 2).
- Katech.: Jak Bóg naucza swojej prawdy: Pismo św.
- Problem: Czego szukasz w Piśmie św?

31. V Niedziela po Ziel. Świątkach — 28. VI.

- Kazanie: Bóg potwierdza swoją naukę. Cuda i proroctwa.
- Katech.: Cud i proroctwo jako potwierdzenie Prawdy Bożej.
- Problem: Poza prawami natury. Działanie Boga przez cuda i proroctwa dla uwierzytelnienia Prawdy Objawionej.

32. XV Niedziela po Ziel. Świątkach — 6. IX.

- Kazanie: Jestem chrześcijaninem.
Obowiązek wyrażania swej wiary. Zadania Kościoła, rodziny w tej sprawie. (Krzyż w domu, wspólny pacierz, śpiewy, nauczanie).
- Katech.: Znak krzyża — co on oznacza, do czego obowiązuje. Obowiązek wyznawania wiary (znak krzyża, pozdrowienie chrześcijańskie, pacierz, itp.)
- Problem: Krzyż — symbol i treść chrześcijańskiego stylu życia, do czego zobowiązuje.

33. XVI Niedziela po Ziel. Świątkach — 13. IX.

- Kazanie: „Jest Bóg” — mówi księga świata.
Wszechświat i świat. Świat molekularny. Wszędzie jest ład, celowość, przyczynowość i mądrość. Komety czy kwiaty, oko czy ucho — wszystko mówi o istnieniu mądrego, wszechmogącego Boga.
- Katech.: Istnienie Boga (głos natury).
- Problem: Od dzieła do autora.

34. XVII Niedziela po Ziel. Świątkach — 20. IX.

- Kazanie: Jest Bóg... o tym świadczy sumienie i głos powszechny. Jest Bóg... poganie, którzy zakonu nie otrzymali... okazują że treść zakonu napisana jest na sercach ich” (Rzym. 2, 14).
Świętość grobów i ołtarzy. Egipt. Grecja. Rzym. Wierzenia prastłowian. Niezmienna natura człowieka. Powszechność praw moralnych. Sumienie człowieka — głosicielem istnienia Boga.
- Katech.: Poznajemy Boga przez głos sumienia i przez powszechne przekonanie.
- Problem: Nie człowiek stworzył Boga, lecz Bóg człowieka. (Powszechność praw moralnych, powszechność wierzeń religijnych, powszechność głosu sumienia).

35. XVIII Niedziela po Ziel. Świątkach — 27. IX.

- Kazanie: Istota Boga. „Jam jest, którym jest (Wyj. 3, 14). Nieskończoność, jedność natury, troistość osób.
- Katech.: Kto to jest Pan Bóg.
- Problem: Bóg jest, jakim jest, a nie takim, jakim ty go chcesz mieć (widzieć).

36. XIX Niedziela po Ziel. Świątkach — 4. X.

- Kazanie: Przymioty Boże.
- Katech.: Doskonałości Boże.
Wersja a — całość.
Wersja b — przymioty Boże co do umysłu.
- Problem: Rzeczywiste cechy w bycie stworzonym i w Stwórcy. Ograniczoność — nieskończoność, to zasadnicza różnica bytu stworzonego i Stwórcy. Nie mniej rzeczywistość każdej cechy daje mi możliwość poznania jej istoty. Ta sama cecha istnieje w Bogu i w człowieku z tym, że w Bogu — bez żadnych braków, gdyż jest On nieskończony. Cecha ujemna jest tylko brakiem cechy pozytywnej.

37. XX Niedziela po Ziel. Świątkach — 11. X.

- Kazanie: Stworzyciel świata.
Tworzenie i stwarzanie. Hexaameron. Cel stworzenia. Wszystko w rękę Boga i wszystko od Boga zależy. Dzień siódmy.
- Katech.: Wersja a) Bóg Stworzyciel Wszechświata. Hexaameron — sięga do podstaw istnienia.
Wersja b) Przymioty Boże — co do woli.

Problem: Teolog czy przyrodnik? Bóg — Stwórca w Hexaemeronie. Biblia jest księgą mądrości o Bogu — nie zaś księgą nauk przyrodniczych. Myśli Boże o genezie wszechświata, — że wszystko cokolwiek istnieje, powstało od Boga i że siódmy dzień należy święcić.

38. XXI Niedziela po Ziel. Świątkach — 18. X.

Kazanie: Co o początku świata mówi wiedza i wiara. Pozorne sprzeczności nauk przyrodniczych i religii.

Katech.: Bóg Stworzyciel wszechświata. Hexaemeron w stosunku do teorii przyrodniczych o powstaniu wszechświata.

39. XXII Niedz. po Ziel. Świąt. — Chr. Króla — 25. X.

Kazanie: Opatrzność. Troska o stworzenia. Pozorne triumfy zła. Miłość i cierpienie. Tajemnica krzyża (cierpienia) — dźwiganie się wzwyż. Wszystko, co z ręki Bożej — to dobro.

Katech.: Opatrzność Boża, troska o stworzenia, celowość cierpienia, dlaczego Bóg dopuszcza grzech.

Problem: Spokój czy wieczne szamotanie się? Wiara w Opatrzność Bożą źródłem pokoju, źródłem odnalezienia sensu życia.

40. XXIII Niedziela po Ziel. Świątkach — 1. XI.

Kazanie: Niewidzialny świat duchów. Stwórca duchów wolnych i rozumnych. Aniołowie. Ich natura i powołanie. Anioł Stróż. Aniołowie w dziejach świata. Michał — Rafał — Gabryel. Nasi sprzymierzeńcy.

Katech.: Stwórca duchów wolnych i rozumnych. Aniołowie. Cel stworzenia Aniołów. Anioł Stróż.

Problem: Niewidzialni sprzymierzeńcy człowieka. Nie symbol dobra, lecz osobowa rzeczywistość.

41. XXIV Niedziela po Ziel. Świątkach — 8. XI.

Kazanie: Nieprzyjaciół rodzaju ludzkiego. Bunt Aniołów. Non serviam. Burzyciel pokoju. Bronią szatana — nienawiść i kłamstwo. Rzeczywistość mocy szatańskiej.

Katech.: Szatan i jego wpływ na ludzi. Z anioła — szatan przez grzech. Wpływ szatana na życie ludzkie.

Problem: Nie będę służył! (Non serviam!) Bunt Aniołów — szatan — duch kłamstwa i nienawiści, przewrotna parodia prawdy i dobra. Nie symbol zła, tylko osobowa rzeczywistość.

42. XXV Niedziela po Ziel. Świątkach — 15. XI.

Kazanie: Stworzenie człowieka, a) stworzenie ciała na tle hexaemeronu. Sixtina. Teoria o pochodzeniu ciała ludzkiego.

Katech.: Pochodzenie pierwszych ludzi.

Problem: Skąd się wziął człowiek na ziemi i dlaczego? Odpowiedź Objawienia Bożego. — Próby odpowiedzi wiedzy przyrodniczej. Gdzie jest racja?

43. XXVI Niedziela po Ziel. Świątkach — 22. XI.

Kazanie: Stworzenie człowieka, b) stworzenie duszy ludzkiej. Istota człowieka: człowiek to nie ciało obdarzone duszą, tylko dusza złączona z ciałem. Niematerialność duszy. Pojęcia. Postęp. Rozum. Wola.

Katech.: Dusza ludzka. Byt duchowy, nieśmiertelny, wolny, rozumny. Podobieństwo do Boga, przeznaczenie do szczęścia w Bogu.

Problem: Dusza — czy odrębność, czy tylko przejaw wyżej zorganizowanej materii? Odrębność, gdyż:

- a) tak uczy Objawienie Boże,
- b) jest to pierwiastek odrębny (zniszczenie materii a siła działania zostaje) — męczennicy, asceci,
- c) jest to pierwiastek duchowy (funkcje czysto duchowe: myślenie, pojęcie oderwane, syntezy),
- d) jest to pierwiastek niezniszczalny i nieśmiertelny (bo niezłożony — tak też odpowiada Objawienie Boże i powszechna wiara).

Sandomierz, dnia 15 grudnia 1952 r.

† Jan Lorek, Biskup.

56.

J. E. Ks. Biskup Sufragan wybrany Wikariuszem Kapitulnym w Krakowie.

Jak już zapewne wszystkim księżom wiadomo J. E. Ks. Biskup Dr Franciszek Jop Sufragan Sandomierski został przez Kapitułę Krakowską wybrany Wikariuszem Kapitulnym dla tamtejszej diecezji. Myślimy, że odchodzi od nas tylko czasowo i wróci znowu do ukochanej przez siebie diecezji, w której tak owocnie pracował na rozmaitych odpowiedzialnych stanowiskach. Na tej placówce towarzyszyć mu będą nasze gorące modlitwy, o które sam również bardzo prosi.

Sandomierz, dnia 22 grudnia 1952 r.

† Jan Lorek, Biskup.

57.

Nominacja Wikariusza Generalnego.

Na czas nieobecności J. E. Ks. Biskupa Sufragana Fr. Jopa w diecezji sandomierskiej, zamianowałem moim Wikariuszem Generalnym Ks. Prałata Dra Edwarda Górskiego.

Sandomierz, dn. 24 grudnia 1952 r.

† Jan Lorek, Biskup.

58.

W sprawie postu w 1953 r.

Na mocy upoważnienia Stolicy Świętej, z powodu obecnych trudnych warunków, zwalням wszystkich wiernych od ścisłego postu we wszystkie dni roku z wyjątkiem Środy Popielcowej, Wielkiego Piątku, wigilii Wniebowzięcia N. M. P. i wigilii Bożego Narodzenia. W te cztery dni należy zachować post ścisły i wstrzymać się od pokarmów mięsnych. Również zwalням wiernych od wstrzemięźliwości od mięsa we wszystkie inne dni postne, a tylko we wszystkie piątki roku nie wolno spożywać pokarmów mięsnych. Tłuszczu zwierzęcego natomiast wolno zawsze używać. Nadto, na podstawie szczególnych uprawnień udzielonych przez Stolicę Świętą Ks. Kardynałowi Prymasowi Polski, udziela się dyspensy od wstrzemięźliwości od pokarmów mięsnych tym wszystkim, którzy, czy to w domu czy poza domem nie mają możliwości czynienia wyboru pokarmów, a muszą spożywać to, co jest dostępne do spożycia lub też podane do stołu (w kuchniach publicznych, gastronomiach, stołówkach). Dyspensa ta nie rozciąga się na Środę Popielcową i Wielki Piątek.

Korzystający z dyspensy złożą odpowiednią do swego stanu ofiarę na cele odbudowy zniszczonych kościołów w diecezji naszej do puszki w kościele opatrzonej napisem „Jałmużna Postna”. Kto nie może złożyć ofiary, odmówi: 3 Ojcze nasz, 3 Zdrowaś Maryjo i Któryś za nas cierpiął rany.

Przypominam, że mimo udzielonej dyspensy ci wszyscy, którym warunki na to pozwalają, postąpią bardzo właściwie, jeżeli zachowają post w pełnym zakresie.

Wskazany jest bardzo i życzeniem moim, aby duchowieństwo tak świeckie jak i zakonne oraz zgromadzenia zakonne żeńskie, dla prześlągania Boga i ku zbudowaniu wiernych, jak najmniej korzystały z powyższych ułatwień.

Niniejsze ogłoszenie dyspensy postnej nie tylko polecam odczytać wiernym z ambony w I niedzielę Wielkiego Postu, ale bardzo wskazanym jest wywieszenie jego w przedsionku kościelnym, na miejscu widocznym. Zebrana jałmużnę należy w całości odesłać do Kurii z odpowiednią adnotacją.

Sandomierz, dnia 12 grudnia 1952 r.

† Jan Lorek, Biskup.

59.

Wizytacje pasterskie.

Wizytacje pasterskie w przyszłym roku odbędą się w następujących parafiach: Kazanów Ilżecki, Wielgie, Białobrzegi Radom., Błotnica, Wsola, Bliżyn, Krasna, Strzegom, Łoniów, Olibierzowice, Modliborzyce, Wszechświęte, Jarosławice, Kaszów, Kowala, Odechów, Piotrowice, Zakrzów, Lipa, Radoszyce, Łęgonice Małe, Nieznamierowice, Rusinów, Bcgoria, Zajączków, Janowiec, Jasieniec Solecki, Teczów.

Sandomierz, dnia 12 grudnia 1952 r.

† Jan Lorek, Biskup.

60.

Wielkopostna akcja trzeźwości.

Pijaństwu energiczną walkę wydają w ostatnich czasach czynniki państwowe. Chyba nikt od nas kapłanów, spowiadających żony pijaków i odwiedzających chorych — często ofiary nałogu pijaństwa, nie zna lepiej całej tragedii w rodzinach, gdzie kłótnie, przekleństwa obniżają moralność. Wyzywanie na podobne zjawiska z ambony nie ma znaczenia. Trzeba wiernych od najmłodszych lat wychować w trzeźwości, uczyć zaparcia się, umartwienia, opanowania zmysłów. Najlepiej do tego nadaje się okres W. Postu, choć i w ciągu roku o tym zapominać nie wolno, zachęcając do trzeźwości.

Wezwiemy parafian, by w pierwszy tydzień W. Postu, poczynając od Środy Popielcowej, i w ostatni Wielki Tydzień

wstrzymali się od wszelkich napojów alkoholowych, jako pokutę za grzechy własne i grzechy świata i na uproszenie Miłosierdzia Bożego. Zachęćmy wiernych, by nie tylko nie częstowali gości, a tym bardziej nie zmuszali do picia dzieci i starszych, ale niechby byli gorliwymi apostołami wstrzemięźliwości i trzeźwości.

Kilka myśli do kazań o pijaństwie.

Wódka a dobrobyt: już niejeden stracił majątek, zarobek, posadę a sprowadził do domu nędzę, niezgodę i zgorszenie maluczkich.

Wódka a zdrowie: alkohol zżera tkanki, zatruwa krew, osłabia serce, niszczy żołądek, paraliżuje mózg i sprowadza przedwczesną starość.

Wódka a moralność: żaden pijak nie ma silnej woli, wytwarza nałóg, nie ma świadomości swych czynów i w takim stanie zdolny jest do każdej zbrodni, czego by nie uczynił w stanie trzeźwym.

Wódka a zbawienie wieczne: pijak zapomniał o Bogu, depce przykazania Boże, krzywdzi bliźnich. Jakież czeka go los? Przestrzega św. Paweł: „Bracia nie łudźcie się, ani rozpustnicy, ani pijacy nie wejdą Królestwa Niebieskiego.

Zatem modlić się trzeba o opamiętanie się i nawrócenie tych nieszczęśliwych nałogowców i wstrzymywać od grzechu pijaństwa.

Sandomierz, dnia 12 grudnia 1952 r.

† Jan Lorek, Biskup.

61.

Sprawozdanie o udzielonym Sakramencie Bierzmowania.

Proszę o nadesłanie do końca miesiąca stycznia p. r. przez wszystkich księży proboszczów powiadomienia do Kurii, zawierającego informacje, czy w r. 1952 udzielali Sakramentu Bierzmowania ciężko chorym, znajdującym się w niebezpieczeństwie śmierci, w ilu wypadkach — tzn. ilu osobom udzielili tego Sakramentu.

Sandomierz, dnia 15 grudnia 1952 r.

† Jan Lorek, Biskup.

62.

Sprawozdanie o Mszach św. odprawianych wieczorem.

Wszyscy księża proboszczowie i rektorzy kościołów, którzy w roku bieżącym korzystali z przywileju odprawiania Mszy św. wieczornej, mają obowiązek powiadomić zaraz Kurię (przesyłając szczegółowe sprawozdanie) ile Mszy św. wieczornych zostało odprawionych itd.

Sandomierz, dnia 15 grudnia 1952 r.

† Jan Lorek, Biskup.

63.

W sprawie Olea sacra.

W ostatnich latach, z powodu skąpych zapasów oliwy, polecałem tylko dopełniać posiadane konsekrowane Oleje św. W tym jednak roku, po otrzymaniu od nas świeżego zapasu, należy najpierw dokładnie oczyścić naczynia, stare Oleje św. spalić w lampce coram Sanctissimo, albo zniszczyć w ogniu. Czynność tę wykonają sami kapłani z całą sumiennością i czcią dla konsekrowanych Olejów św.

Sandomierz, dnia 15 grudnia 1952 r.

† Jan Lorek, Biskup.

64.

Taca na Seminarium Duchowne.

Przypominam księżom proboszczom i rządom kościołów, że w I niedz. lutego 1953 r. ofiary złożone w kościołach na tacę podczas wszystkich nabożeństw przeznaczone są na rzecz naszego Seminarium Duchownego. Należy zapowiedzieć w niedzielę poprzedzającą zbiórkę ofiar na Seminarium i gorąco zachęcić wiernych, aby chętnie pośpieszyli z wydatną pomocą dla naszej uczelni duchownej. Ofiary zebrane należy zaraz odesłać do Kurii.

Sandomierz, dnia 12 grudnia 1952 r.

† Jan Lorek, Biskup.

Zmiany wśród duchowieństwa.

Mianowani: Radcą Kurii Diecezjalnej Ks. Kan. Dr Stanisław Krasa, Oficjał Sądu Biskupiego.

— *Dziekanem i Proboszczem* w Żarnowie mianowano Ks. Władysława Zdąbłasa, proboszcza par. Góra Puławska.

— *Proboszczem* został w par. św. Józefa w Skarżysku Kamiennej, Ks. Mgr Antoni Boratyński.

— *Rektorem* kościoła w Gniewoszowie mianowano Ks. Mgra Józefa Tomaszewskiego.

Przeniesiony: Ks. Prob. Jan Wojtysiak, został przeniesiony z par. św. Józefa w Skarżysku Kamiennej do Góry Puławskiej.

Oświadczenie Episkopatu.

Episkopat polski, zabierając głos w sprawach publicznych czyni to w duchu posłannictwa Kościoła, który zobowiązuje wiernych do przestrzegania wskazań moralności chrześcijańskiej, zarówno w życiu osobistym jak i społecznym.

Jak doniosła Polska Agencja Prasowa zostały ujawnione w kurii krakowskiej wykroczenia przeciwko obowiązującym przepisom walutowym i toczy się śledztwo o udział niektórych pracowników kurii w działalności wrogiej interesom Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Episkopat stwierdza, że udział katolików, a tym bardziej duchowieństwa w akcji podziemnej i w dywersji gospodarczej jest nie tylko sprzeczny z dobrem narodu, ale również szkodliwy dla działalności Kościoła katolickiego w Polsce.

Stwierdzając powyższe Episkopat zastrzega się również przeciwko tendencjom obcej propagandy, usiłującej uczynić Kościół w Polsce terenem i narzędziem politycznej działalności antypaństwowej.

Ta linia postępowania powinna obowiązywać wszystkich katolików, tak duchownych jak i świeckich.

Kierując się tymi zasadami Episkopat poczuwa się do obowiązku współdziałania w umacnianiu moralności społecznej, tak niezbędnej dla niepodległości i dobrobytu Polski.

W imieniu Episkopatu

Biskup Zygmunt Choromański

Sekretarz Episkopatu

Warszawa, dn. 12 grudnia 1952 r.

Z życia diecezji.

Święcenia: Dnia 15 listopada br. wieczorem J. E. Ks. Biskup Ordynariusz Jan Lorek poświęcił w kaplicy Seminarium suknie duchowne, które przywdziali następujący alumni: Adamski E., Brodecki A., Chrapek Z., Cieciora P., Czyż T., Doliński B., Grzywka H., Kasprzyk Cz., Karbownik A., Kazik E., Kos Z., Krześniak B., Maciąg G., Malec J., Molenowski St., Niewadzi Z., Ofiara T., Okła Z., Orżanowski E., Rafałowski F., Rzeźnik K., Skiba St., Sołtysiak A., Suwała St., Smółka St., Scierski W., Ulman A., Wósztyl T., Zasoń Z., Zygmunt T.

Następnego zaś dnia w katedrze otrzymali święcenia subdiakonatu alumni ostatniego kursu: Fiet A., Kaczor J., Karbownik H., Krzemień St., Kuczkiewicz J., Lyżwa A., Mroczek A., Orłowski B., Popis St., Roguś J., Tatar Cz., Wójtowicz H.

Święcenia zaś niższe lektoratu i akolitatu otrzymali alumni:

Borowski F., Derda St., Golonka Cz., Groszek St., Kempisty M., Klimkowski J., Kotyra J., Kozieł Stef., Krasinski J., Kwiecień T., Lewiński J., Ludwiński M., Marcinkiewicz E., Mucha L., Nita Z., Nowakowski Stef., Okła M., Pęksyk M., Piątek B., Potapski W., Socha A., Stanios A., Studziński St., Szafranski M., Szary Stef., Telus B., Tokarski Z., Wancierz J., Wiktorowski T., Wójcik M., Zimałek M., Zygiak Z. A święcenia ostiariatu i egzorcystatu otrzymali po udzieleniu im dnia poprzedniego tonsury: Barszcz J., Bień H., Borowiecki L., Chmielewski W., Chwałek J., Fabiszewski R., Gębka T., Glibowski J., Gogacz J., Gontarz J., Grzegorski St., Jeromin Cz., Jeżyńska M., Kawalec K., Knez K., Kołsut W., Kowalczyk E., Kowalski B., Łabęcki L., Łozicki St., Madej St., Maj E., Markowski K., Miturski J., Mnich J., Mularski K., Piekarski P., Przyjałkowski, Pudzianowski A., Skwara A., Skwira St.,

Switek H., Szczypior P., Tomczyk W., Wereszczyński Z., Wierzbicki A., Wilk W., Wołak F., Ziębicki B., Zuch H.

Dnia 8 grudnia br. wyżej wymienieni subdiakoni otrzymali w katedrze święcenia diakonatu z rąk J. E. Ks. Biskupa Sufragana Dra Fr. Jopa.

Akademia ku czci św. Stanisława Kostki. Dnia 16 listop. alumni Seminarium urządzili tradycyjną akademię ku czci św. Stanisława Kostki, Patrona Zakładu.

Głównym punktem tej przepięknej uroczystości było odegranie przez alumnów sztuki Wł. Milewskiego pt. Granitowy królewicz ducha w 4 aktach.

Inscenizacja, ubiory i wykonanie utworu znakomicie udały się. Przepiękne sceny z życia Tego wielkiego Patrona młodzieży wywarły niezatarte wrażenie na uczestnikach akademii.

Nabożeństwo ku czci św. Cecylii. W kościele katedralnym dnia 30 XI o godz. 15.30. odprawiono nabożeństwo ku czci św. Cecylii, Patronki Muzyki Kościelnej, na którego program złożyły się trzy części.

I. Chór katedralny odśpiewał utwory religijne: 1. X. Gruberski: Cantantibus Organis.

2. Croce (XVI w.): Kyrie z 5-głosowej mszy. 3. Gomółka (XVI w.): Klaszczmy rękoma 4. Gomółka (XVI w.): Pan nasz króluje. 5. Szarzyński (XVII w.): Ad hymnos. 6. Beethoven: Niebios gloszą.

II. Chór zaś Seminarium Duchownego wykonał następujące śpiewy kościelne: 1. Świerzyński: W chwale Bożej. 2. Josquin de Pres (XVI): O gloriosa Virginum. 3. Palestrina (XVI w.): Agnus z Mszy Papae Marcelli. 4. Viadana (XVI/XVII w.): Exultate Domino. 5. Witt (XIX w.): Magnificat. 6. Królowo ziem polskich.

III. Błogosławieństwo N. Sakramentu: 1. Tantum ergo. 2. Serdeczna Matko.

Akademia ku czci św. Franciszka Ksawerego. W czterechsetną rocznicę śmierci św. Franciszka Ksawerego, Patrona misji katolickich dn. 2 grudnia br. w Seminarium Duchownym urządzono uroczystą akademię z następującym programem: 1. Laudate Dominum omnes gentes, chór. 2. Słowo wstępne. 3. Dziś radość na Syjonie, utwór chórowy. 4. Św. Franciszek Ksawery — referat. 5. Na święty bój — Feliks Nowowiejski. 6. Narodów Zbawco — hymn misyjny.

Spis rzeczy za rok 1952.

	Str.
Dyspensa od obowiązku zachowania świąt	1
Przywilej w sprawie stypendiów mszalnych w święta zniesione	1
Przywilej w sprawie stypendiów za Msze św. binowane	2
Istnienie Boga w świetle nowoczesnej wiedzy przyrodniczej	41
Instructio ad locorum Ordinarios „De arte sacra”	141
Przedłużenie uprawnień, dotyczących binowania Mszy świętej	2
Rozporządzenie w sprawie obowiązku binowania Mszy świętej	3
W sprawie parafialnych uroczystości odpustowych	4
W sprawie wizytacji pasterskich w 1952 r.	6
Adoracje sobotnie	7
Popielec	7
Starania w sprawie indultów na uzyskanie odpustów za udział w „Gorzkich Żalach”	8
Rekolekcje dla organistów	8
Codzienne odmawianie różańca w kościołach	9
Jalmużna postna	10
Uporządkowanie krucht kościelnych	10
Puryfikacja kielicha i ablucja we Mszy świętej	11
Gorzkie Żale	11
Wielkopostna Akcja Trzeźwości	12, 193
Taca na Seminarium Duchowne	12, 104, 195
W sprawie małżeństw narzeczonych z innych diecezji	12
Rozkład wizytacji pasterskich	56
Wezwanie na doroczne rekolekcje kapłańskie	58
Wezwanie na egzaminy trzechletnie	60
W sprawie imperaty we Mszy św.	65
W sprawie binacji	65
W sprawie dnia chorych	66
W sprawie zgłoszenia nauki religii	66
W sprawie katechizacji dzieci	66
W sprawie nabożeństwa na zakończenie roku szkolnego	67
W sprawie kursu dla nauczania religii po parafiach	67
W sprawie instalacji piorunochronnych	67
Uchylenie statutu 210 Pierwszego Synodu Diecezji Sandomierskiej dotyczącego postu	101
W sprawie chrztu anglikańskiego	102
Uprawnienie do upoważnienia księży do przyjmowania wyznawania wiary bez obecności dwu świadków	102
Tematy nauk duchownych i referatów na konferencjach duszpasterskich	103
Nabożeństwo dziękczynne za żniwa	104
Nabożeństwo na rozpoczęcie roku szkolnego	104
W sprawie wizytacji pasterskiej	105
Okres spowiedzi i Komunii św. Wielkanocnej	146
Uroczystości odpustowe	146

Powiadomienia o ślubach kościelnych	146
Wizytacje dziekańskie	147
Księga bierzmowanych	148
Śpiewanie Godzinek o N. Maryi Pannie i Różańca do Matki Bożej	148
Udzielanie Komunii świętej	149
Ławka dla celebransa	150
Konsekrowanie i przechowywanie N. Sakramentu w korporale .	150
Szat liturgicznych nie wolno używać do celów niezgodnych z ich przeznaczeniem	151
Regulamin i program egzaminów trzechletnich i konkursowych .	165
Konferencje dekanalne w 1953 r.	179
Tematy katechizacji parafialnej na rok 1952/3	181
J.E. Ks. Biskup Sufragan wybrany Wikariuszem Kapitulnym w Krakowie	191
Nominacja Wikariusza Generalnego	192
W sprawie postu w 1953 r.	192
Wizytacje pasterskie	193
Wielkopostna akcja trzeźwości	193
Sprawozdanie o udzielonym Sakramencie Bierzmowania	194
Sprawozdanie o Mszach św. odprawianych wieczorem	195
W sprawie Olea sacra	195
Zmiany wśród duchowieństwa 13, 68, 109, 151, 196	196
Oświadczenie Episkopatu	196
Odbudowa kościołów po wojnie 14, 70, 110	110
Obrzędy i ich rozwój 17, 113	113
Dzieje Mniszewa nad dopływem Pilicy do Wisły 25, 75, 120, 158	158
Luźne uwagi o Mszy św. dla dzieci	72
Uniwersyteckie wykłady dla duchowieństwa na KUL-u w Lublinie od 26 do 28 sierpnia 1952 r.	152
Z życia diecezji 61, 98, 197	197
Komunikaty 37, 62, 99, 100	100
Ś. p. Ks. Tomasz Kruzer	38
Ś. p. Ks. Józef Sroczyński	39
Ś. p. Ks. Antoni Kasprzycki	128
Ś. p. Ks. Henryk Błisikiewicz	136
Ś. p. Ks. Jan Nazerewicz	164
Nowe wydawnictwa	40, 64

Konto kasowe Kurii Diecezjalnej P.K.O. Warszawa — Nr I-1034/113.
N. B. P. Oddz. Sandomierz 52/113/30.

Wydawca: Kuria Diecezjalna w Sandomierzu.

REDAKTOR: KS. DR STANISŁAW KOTOWSKI

Diecezjalny Zakład Graficzny - Drukarski w Sandomierzu. Nr zam. 16.
4. V. 1953. L-4-10143. Nakł. 700. Pap. druk. mat. form. 61×86, kl. VII, gr. 70.

